

Inserati se jemljejo
zastonj.

v lažnjivi obleki.

Velja 10 kr.

Izhaja, kedar ga je volja.

Rokopisev ne potrebuje in ne daje nazaj, anonimnih naznanil ne sprejema.

Odgovorni vrednik: Slovenski duh.

Bralcem!

„Brencelj“ ima že dokaj krepki perutici, letal in pikal bo, dokler ga ne vjamejo. Podobe imel bo, ako gré vse po sreči, že drugi pot.

Štev. 1. in 2. sti čisto pošli, tedaj ne moremo več vstreči častitim naročnikom, prosimo jih pa, nam hitro naznaniti, ako bi kdo ne bil prejel št. 3., da se mu pošlje.

 Peti „Brencelj“ bo prifrčal 3. aprila.

Vredništvo.

Uradni del.

Konšt. društvo je sprejelo za častnega uda ranjkega Kajfeža in ob enem obžalovalo, da je ta veljak že umrl, kajti ko bi živel, volili bi ga mestnega župana. Da se pa ohrani in časti spomin vrlega junaka, vstanovilo je društvo „Kajfeževi red“ in ga podelilo gg. Zergollu, Terpinu, Šafarju, Plautzu in nekterim drugim, zavoljo zaslug in velikega dela pri agitaciji.

Gosp. major v pokoju Šusters, kateri si je bil pri agitacijah za volitve skoro noge polomil, stopi v častno stopnjo pota, pismonosca in tamborja novega mestnega odbora. Tudi se mu je podelil Dežmanov blagoslov in konšt. odpustki za celo življenje.

Po nasvetu konšt. društva je novi odbornik, gosp. Sakraischegg, izvoljen ud družbe pismoukov, ktera ima nalogo, pregledati arhive tega društva. Tudi bo ta gospod odslej tajnik in sestavljal peticije društva.

Neuradni del.

Mestjani!

Ko Vam je „Brencelj“ sestavil volilne liste, svest si je bil, da boste ne samo vsi tekli k volilni čepinji, timveč volili enoglasno vse kandidate.

A kaj se zgodi! Še polovica Vas ne pride, akoravno je „Brencelj“ najel za tisti dan vse

fijakarje po mestu in jih pošiljal vsakemu pred hišna vrata. Leni mlačneži in zaspanci! rajši ste ležali v postelji ali pili v gostilnici, kakor se vdeležili volitev. O nehvaležno, neusmiljeno konšt. liberalstvo! Drug pot najemite si „Tagblatt“, da se bo za Vas — blamiral, „Brencelj“ se ne bo več!

Zakaj ste zavrgli pri volitvah gosp. Turnička? Ste mar pozabili, nehvaležneži, da je krvav pot potil, ko je tekkel na Dunaj za Vas se blamiral? Se ne spominjate več pomenljivih, zlatih besed, ktere je govoril na strelišču, ko smo obhajali — sami mi v Evropi! — slavni „Bürgerfest“? Kdo se bo zdaj dalje za Vas blamiral? Vaša nehvaležnost in brezozirnost imela bo strašne nasledke; gospod doktor se bo maščeval in vstanovil v Ljubljani novo sekto ali stranko, ki že šteje tri ude: njega samega, gosp. Mauserja, katerega ste tudi zavrgli, in stotnika tukajšnjih „Dienstmann-ov“, katerega še celó za kandidata niste postavili! Zveza tih treh oseb je mestu jako nevarna, ker v kratkem se ji bodo pridružili vsi drugi zavrženi in osnovali „krdelo maščevalcev“.

Vidite tedaj, kako krivico ste storili s posobnim možem, kateri gorijo za konšt. blagor, so polni konšt. zaslug, lastniki konšt. inteligencije in kapitala in razsvetljeni s konšt. duhom!

Ker se ta krivica ne dá poravnati, obrnemo se k Vam, izvoljenci konšt. društva, da vsaj Vi pokažete, da zaslužite zaupanje konšt. mestjanov. Bliža se volitev konšt. mestnega župana.

Hrabri konšt. volilci! Pokazali ste že sto- in stokrat, da ste konstitucionalni. Pokažite to tudi zdaj in volite enoglasno gosp. **Sakraischegg-a!** On je mož, kakoršnega ni med nami, luč, ktera se v Ljubljani še nikdar ni videla. Trdijo sicer, da ne zna ne brati, ne pisati. Nič ne dé! Čemu imamo konšt. duhá? On ga bo obsenčil in gospod župan ne bo samo bral in govoril vse jezike, ampak tudi pisal vse rokopise. In vrh tega je grda laž, da mož ne zna sukati peresa; s krepko roko narisa velikansk križ vkljub prvemu risarju. Podpis te baže je najstarejši, kajti znano je, da veliki junaki, katerih spomin je ohranila zgodovina, niso nikdar trčili časa s podpisom celega imena; pritiskali so večidel svoj pečat ali pa stavili križec pred ime po drugih podpisano. Kje se nahaja v zgodovini, da je znal Atila pisati? In vendar je bil korenjak, vodja veliko večje armade, ko konšt. društvo.

Konšt. volilci! Može kapitala in inteligencije! Menda smo Vam jasno dokazali, da je le gosp. Sakraischegg sposobna oseba za konšt. županski stol. Ne dajte se motiti po nacijskih ali drugih rogoviležih, ne raz-

cepitate nepotrebno konšt. glasov, zapišite na konšt. volilne liste le eno ime in to je — Sakraischegg. Vrabci po strehah bodo peli Vašo slavo in žabe v mlaki jo bodo ragljale, zapisala se bo z najbolj črnim ogljem v konšt. dimnik za spomin Vašim unukom, kateri Vas bodo ponosno imenovali konšt. odrešenike po nacijskemu spridene in ostrupene Ljubljane in Vam stavili spomin iz konšt. pameti. Na noče tedaj! Zdramite se, da zmagate, kajti ako bo gosp. Sakraischegg župan, obljubil je „Brenceljnu“ polič pive.

Konšt. „Brencelj.“

Dopis.

Iz Višnje gore. ☛ Naše „mejstu“ znano je zavoljo velikanskega polža, katerega že mnogo let imamo priklenjenega na verigah. Dosedaj je bila žival prav mirna v svoji hišici, kar na enkrat jo zgrabi „Fortschrittsgeist“, raztrga verige in zdivja. Le z veliko silo smo jo nazaj pripeli. Nekega dne pride deputacija nekega ljubljanskega društva, se ji pokloni ter ji naznani, da jo je društvo izvolilo za častnega uda in

Feljton.

Brenceljnu prede.

„Brencelj ante portas!“ Ta klic se razglasí po celi mameluški deželi. Dežman se prekriža, Kasmacher in njegov pudelj se prekucneta čez glavo, prof. Heurich in Pisker zgubita sapo, nož in vilice, s kterimi sta ravno jela kositi nacijskost, jima padejo iz rok, policijski komisar Häng opase sabljo in priprné znamenje sv. konšt. društva na suknjo ter gré na lov, neka skrivna oseba, ki vedno za grmom preži, mu nastavi mreže, konšt. društvo skliče nagloma neredno sejo, „Tagblatt“ požré hipoma tri kroglice „Extrait de Dežman“, vse druge ovce konšt. čede pa se stisnejo in mu kažejo pete.

Kaj neki je „Brencelj“, da se ga tako vstrašijo?! Je mar neusmiljen tiger, ki morí in mesari brez potrebe, brez lakote? Je li kaka druga zver, močna in divja, je li stekel pes? je morda krvoželen zmaj ali strupena kača? Ali je morda celó kak duh brez telesa, ki se spusti na vsakega?

Ne, nič takega. Brencelj je, kakor uči naravoslovje, sicer sitna, pa nikakor nevarna muha, redí se od živinske krvi, napada govedino, jo pika in draži ter se ne dá lahko odpoditi.

To je brencelj v naravnem stanu. — „Brencelj“ pa je nekaj hujše narave, ima kožo papirnato, zelo pa jekleno ali iz goski-

nega perja. On je prokleta žival, rojena v nacijski mlaki, v slovenskem blatu izrejena; vendar se ne redí v rojstnem kraju, temveč zaleta se le v liberalne in konstitucionalne veljake in pije njihovo kri, prikrade se celó v skrivne seje konšt. društva in sporoča njegove seje, sestavlja liste kandidatov, naznanja njihove zasluge itd.

Najbolj sitna pa je ta prokleta muha zavoljo tega, ker vé in vgane vse najskrivnejše konšt. misli in namene. Naravno je sicer, da vsaka stvar, kedar se napije kakih idej, te ideje za svoje spozná, se tedaj čisto spremeni; a ta vragovi mrčes jih le prežveči, potem nam jih vrže pod noge, da se nam vse smeje. Misli bi človek, da bo respektiral kapital in inteligencijo; kaj še! Ravno čez ta dva se je spravil in ju pika, da se penita od jeze. Tej živali ne more nič „Zacherl“, ne — Dežmanov „Insektenpulver“; ne vjame se tudi na „maslo nemške kulture“ in celó križem svet razpetim zanjkam paragrafov se vé vmikati.

In vendar, vničiti se mora na vsak način. Kaj nam je storiti, da se je znebimo? — Že vemo! Postali bomo vsi nacijski, potem nima revče piče in bo glada poginilo ali pa bo srkalo tako slabo kri, da zbolí; potem ga izročimo dr. Kasmacherju in — requiescat in pace!

To je „Brenceljn“ konec. Pripravlja se tedaj za smrt, naredí testament in vredí vse svoje reči.

poslanca svojega. Naš polž, ki nikdar takega častnega posla ni pričakoval, si namaže rogé in se zahvali deputaciji, ter obljubi, da je pripravljen, oditi v Ljubljano. In to se je tudi zgodilo vkljub protestiranju celega mesta. Kaj bomo počeli mi, zapuščene sirote! Brez polža je Višnja gora ravno toliko, ko riba brez vode, ali ko voda brez rib. O polž, če imaš le koliko sočutja do nas, če je v tebi le še količ-kaj višnjegorske krvi, vrni se, celo mesto ti bo šlo s procesijo naproti ter ti podelilo vse pravice mestnjana; ako zahtevaš, posadili te bomo celó na županov stol, da boš kraljeval v našem mestu na večne čase. Pod tvojim vodstvom napreduje vse, in ako ti ne osnovaš v našem mestu čitalnice, je ne bomo nikdar imeli. Vrni se tedaj, prosimo!

Lokalno.

X-x. (Konšt. društvo) imelo je te dni jako viharno sejo. Razgovor o jako važnem vprašanji: „Zakaj sv. Gregor ne pride nikdar iz posta?“ spravil je na oder prof. Piskra, kateri je s znano bistroumnostjo in vednostjo

Bedak! Kdo bo prostovoljno umrl v mladih letih? Mar se bo preobrnil in postal konstitucionalen. Že si je tedaj kupil konšt. katekizem, v katerem je sledečih šest resnic:

1. Da je le en Bog in sicer konstitucionalen.
2. Da je ta Bog predsednik konšt. društva.
3. Da so le tri glavne reči: Konšt. društvo, Dežman in „Tagblatt“.
4. Da je Dežmanov sin „Tagblatt“ list postal, da bi človeštvo nacijske kuge odrešil.
5. Da „Tagblatt“ nikdar ne laže.
6. Da je konšt. društvo vsakemu potrebno, kajti brez njegove vstopnine ne more nihče v nebesa priti.

Razun teh neovrgljivih resnic ima konšt. katekizem še mnogo jako cenljive tvarine za liberalno-konstitucionalne kristjane. Med drugimi nahaja se tudi kozja molitvica, katero mora znati vsak, kdor želi si Dežmanovo zveličanje in nemško kraljestvo.

Oziroma na to si je potresil „Brencelj“ grešno glavo s konšt. pepelom, pokril svoj proklet život s konšt. plajščem in se vpisal v omenjeno sveto društvo; opominja tedaj svoje prijatelje, da tudi to storijo, kajti sodni dan se bliža, zapela bo tromba Dežmanova in vse, kar je konstitucionalno, bo poklicano v liberalno kraljestvo, nacijske spake pa bodo pahnjene v strašen prepad, ki je pripravljen za Slovence in njihove otroke, kjer bo jok in škripanje z nacijskimi zobmi.

dokazal, da je to mogoče; ako bi se ta reč njemu izročila, bi ne spravil le sv. Gregorja, ampak še vse druge svetnike iz posta. Po nasvetu njegovem izvolil se je odsek, ki ima pretresati to stvar in sporočati o nji v drugi seji. — Pri drugi točki: „Če je na grmu 20 vrabcev, koliko jih še ostane na njem, ako jih pet vstreliš?“ je gospod Regenmož z jasno besedo dokazal, da jih ostane ravno 15. Gromovito ploskanje je sledilo tej bistroumni razsodbi. — Slednjič se je predlagalo, da bi zbor sklenil: „Ker je v Ljubljani zadosti inteligencije, naj se odpravi plinova svečava in solnce in mesec naj se začasno dasta v pokoj.“ Tudi za pretresanje te stvari se je izvolil poseben odsek. — Program prihodnje seje je: 1. Nasvet, da se društvo zavaruje zoper ogenj pri „Sicurtá de Trieste“. 2. Razgovor o matematičnem vprašanji: „Koliko je vreden lanski sneg?“ 3. Pretres točke: „Je li Bog ljubljanske liberaluše tudi sedmi dan vstvaril, in ne morda že prej?“

* (Dokaz, da duhovščina podpira konšt. društvo!) Gosp. Lercher prodaja duhovske bukve, ktere le duhovščina kupuje. Če bi jih duhovščina ne kupovala, bi jih gosp. Lercher ne prodajal; če bi jih gosp. Lercher ne prodajal, bi ne imel dobička; če bi ne imel dobička, bi ne bil bogat; če bi ne bil bogat, bi ne bil prištet kapitalu; če bi ne bil prištet kapitalu, bi ne bil ud konšt. društva; če bi ne bil ud konšt. društva, bi ga ne podpiral, — ergo: Duhovščina podpira konšt. društvo!

? (Kam pelje nacijski duh), se je videlo včeraj popoldne. Veljak ljubljanskega liberalizma se pelje po cesti proti Jezici. Na poti se mu splaši konj in ga treši ob drevo. Kdo bi mislil, da slovanska ideja že po nedolžnih živalih skuša pokončati sovražnike! Konj je bil namreč najedel se ravno poprej ovsa, kateri je bil, kakor se je pozneje zvedelo, zmešan z nacijsko luliko. Naša misel, da med nacijskimi idejami človek ni si svest svojega življenja, je tedaj očitno potrjena.

— (Nova peč.) Gosp. J. Kmet, sloveč zavoljo svoje bistroumnosti, izdelal je ravnokar peč, v kateri se dá sušiti sneg. Vsak nam bo pritrdil, da je ta najdba nova dôba za človeštvo, kajti posušen sneg se bo dal rabiti namestu sladkorja, riža, moke in solí. Gosp. Kmet je prosil privilegije, ktera se mu bo gotovo podelila. Se vé da je med mlinarji, mokaarji in kupci s sladkorjem itd. stvar napravila velik hrup.

Razglas.

Volilcem konšt. društva naznanjam, da, ako me mislijo voliti za konšt. mestnega župana, te stopinje nikdar ne bom prevzel.

Dr. Turniček.

Slovstvo.

Ravnokar je prišla na svetlo omenjena knjiga „O najnovejših pisavah in lepopisu“; izdal jo je gosp. Sakraishegg. Imé gosp. pisatelja nam je porok, da je delo izvrstno v vsakem obziru. — Ravno ta gospod izdeluje drugo obširno delo: „Kako se zamore najhitrejši brati?“ Ker je gospod pisatelj na literarnem in učenem polju sploh znana korifeja, nam ni potreba dela še posebno priporočati.

Resnična podoba fjakerjevega konja,

kteri je vozil volilce k volitvam.

Dva kandidata za konšt. društvo.

Vreme.

Po viharju volitev sije prav prijazno konšt. solnce. Zavaljo ugodnega vremena je pričakovati prav obilne žetve. Liberalna pšenica na Dežmanovem polju že cveté in bo kmalu zadušila nacijsionalno luliko; prav lepa je tudi nemškutarska rež in konšt. ječmen jako dobro kaže. Slovenskega ovsia in snitja letos ne bo veliko, ako bo to vreme stanovitno.

Metulj „Fortschrittsgeist“ že frčí, tudi se tù in tam pokaže kaka nacijsionalna muha.

Po vsem tem pričakujemo nenavadno rodovitno leto.

Listnica vredništva.

Gosp. G. v K.: Dokler je „Brencelj“ v tej obliki, se taki dopisi ne dajo rabiti. Prihranili smo jih za „ilustriranega Brenceljina.“

Drugim gosp. dopisnikom: Zgorej omenjeno veljá tudi Vam. Dosedaj so „Brenceljnovi“ sodelavci le osebe iz konšt. šotora.

NAZNANILA.

Non plus ultra!

Društvo turnarjev

napravi velikansko prekucijo

à la

Ježica-Affaire.

Vstopnina: za 2 kraje. rožičev.

Naznanilo.

Podpisani naznanja, da je odprl konšt. gostilnico, kjer se dobivajo sledeče jedi in pijače:

„Extrait de Dežman“, jako „kroftna“ juha	7 kr.
„Chau d'eau de Tagblatt“, polivka	25 „
Beefsteak a lá Kasmacher	10 „
Telečja pečenka a lá Turniček	5 „
Polenovka (Stockfisch) a lá Kmet	12 „
Konšt. bedro, pečeno s „Fortschrittsgeistom“	30 „
1 butelja „Intelligence de Labac“	1/2 „
1 „ „Capital de Labac“	1 „

Vino je iz konšt. idej, in piva iz inteligencije.

K. Asino,
gostilničar.

200.000 gold.

za 126 glasov, katerih mi je manjkalo, da nisem postal mestni odbornik.

Turniček,
bivši kandidat.